

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 130:

Forslag til lov om ændring af våben- og eksplosivstofloven.

Af justitsministeren (Frank Jensen).

(Fremsat 3/12 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Per Kaalund (S):

Den socialdemokratiske folketingsgruppe kan støtte dette lovforslag, sådan at vi får en skærpeelse af kontrolordningerne. Der sker jo stadig væk en teknologisk udvikling også på våbenområdet, og de typer våben, som skal ind under loven nu – nogle signalvåben, nogle optisk elektroniske sigtemidler, lyddæmpere, en række knive, laservåben osv. – er vi enige i bør omfattes af våbenloven, således at besiddelse og anvendelse af disse våben eller andet udstyr kræver tilladelse.

Vi kan også støtte afgiftsforslaget forstået på den måde, at en våbentilladelse, der bortkommer og skal erstattes, får pålagt en afgift på 200 kr. mod 840 kr. ved første ansøgning, og at museers samlinger fritages for denne afgift. Lovforslaget indebærer også ændringer omkring udførelse af våben, og der er vi enige om, at det nu præciseres i loven, at militæret er undtaget, og tilsvarende bliver politiet også undtaget.

Vi er også enige i, at der må ske nogle administrative ændringer af reglerne dels om erhvervsmæssig handel med våben, dels om skydebaners indretning. Vi vil gerne se på eventu-

elle spørgsmål under udvalgsarbejdet og drøfte dem.

Vi kan anbefale.

Karsten Nonbo (V):

Ministeren skriver i sin fremsættelse, at det primære formål med lovforslaget er at skærpe våbenlovgivningen, og at det skal ske ved at inddrage signalvåben, kombinerede gas- og signalvåben, visse typer optisk elektroniske sigtemidler, lyddæmpere, knive osv. under våbenloven, alt sammen noget, som vi i Venstre i hvert fald ikke kan have noget imod.

Så vi kan godt støtte det fremsatte lovforslag, men jeg skal da ikke undlade at gøre opmærksom på et par bekymringer, jeg har, nemlig over hvordan vi rent praktisk udmønter det. Er det sådan, at man giver våbentilladelse, altså tilladelse til at besidde et magasin, specifikt til magasinet, eller giver man det specifikt til personen, der besidder det? Jeg kan godt se en masse administrative komplikationer i det. Det samme gælder med hensyn til lyddæmpere og sigtemidler. Det kan blive meget, meget omfattende.

Noget andet, der bekymrer mig, er at se håndhævelsen af våbenloven og dommene for overtrædelser af den. Når jeg sammenholder de domme, der er afsagt for overtrædelse af våbenloven, kan jeg godt i min vildeste fantasi se, hvad der vil stå nederst på et bødeforlæg, når hr. rocker A. Petersen sigtes for den og den dato at være fundet i besiddelse af et aftageligt magasin.

Jeg kan blot nævne, at tre personer på Storebæltsfærgen blev fundet i besiddelse af en maskinpistol, 10 pistoler med skarpe skud, de havde i forvejen to verserende sager for at være i besiddelse af skarpladte pistoler, og de var tidligere straffet for overtrædelse af våbenloven. De fik i Østre Landsret i 1996 en dom på 3-5 måneders fængsel.

En person fik i Frederikssund Kriminalret den 28. august 1996 tre måneders fængsel for tre gange at være fundet i besiddelse af ulovlige våben. Det drejede sig om skarpladt pistol, baseballkølle, skarpladt oversavet jagtgevær. Tidligere dømt for adskillige overtrædelser af våbenloven. 3 måneders fængsel!

En dom mere. Det er er Københavns Byret. Fængsel i 60 dage for at være fundet i besiddelse af tromlerevolver med 21 skud og en dolk, desuden hæleri med hensyn til revolveren. Tidligere dømt for røveri af særlig farlig karakter. 60 dages fængsel!

Jeg kan godt undre mig over, hvad man vil give den unge mand, der bliver fundet i besiddelse af et ulovligt aftageligt magasin.

Det, jeg vil med det, er at sige, at vi nok ud over at skærpe selve våbenloven, også skal se på at skærpe straffene for overtrædelserne.

Vi skal gå konstruktivt ind i en debat og få løst de praktiske problemer, således at vi kan håndhæve den skærpede våbenlov.

Brian Mikkelsen (KF):

Lovforslaget er jo et såkaldt opsamlingsheat til lovgivningen om våben og eksplosive stoffer.

Vi er for Det Konservative Folkepartis vedkommende enige i de skærpselser, der ligger i lovforslaget, når der er tale om at inddrage signalvåben, kombineret gas- og signalvåben og de i lovforslaget nævnte elektroniske sigtemidler, lyddæmpere, knive osv. Også det gebyr, man taler om for erstatningstilladelser, på 200 kr. forekommer rimeligt efter vores opfattelse.

Med undtagelsesbestemmelserne for militære myndigheder og for politiets tjenestevåben har vi heller ikke nogen problemer. Præciseringerne i loven omkring magasiner, blyhaglpatroner m.v. har vi heller ikke problemer med.

Men vi vil godt grave lidt i bemyndigelsen til administrativt at fastsætte regler i forbindelse med denne lovrevision. Det står anført i de skriftlige bemærkninger til lovforslaget, at adgangen til administrativt at fastsætte regler om erhvervsmaessig handel med våben og om skydebaners indretning, anlæggelse og anvendelse præciseres. Det er det sidste, som vi ønsker nærmere belyst: skydebaners indretning, anlæggelse og anvendelse.

Nu er det begrænset, hvad der står anført i lovforslaget, men vi vil da gerne høre, om der er markante ændringer på vej på det her område, og om de berørte parter er blevet spurgt. Alle ved jo, at igennem de sidste 3-4 år har skytteforeningerne fået pålagt den ene opgave efter den anden, det ene pålæg efter det andet, den ene begrænsning efter den anden.

Det er en meget væsentlig del af dansk kultur, og vi synes ikke, det er det danske Folketings opgave at begrænse udbredelsen af en sport, som har eksisteret i Danmark i over 100 år. Vi vil gerne høre justitsministeren, om der bliver tale om præciseringer, som skytteforeningerne er enige i. Er det noget, man vil forhandle sig til rette om, eller vil man blot køre det igennem med et snævert flertal i Folketinget?

Fra konservativ side ønsker vi ikke at udstede en hjemmel til ministeren, hvis han efterfølgerne trækker bekendtgørelser ned over ørerne på skytteforeningerne, som ikke er forhandlet på plads med de berørte organisationer. Vi vil altså godt vide, hvad vores stemmer i en sådan sammenhæng bliver brugt til.

Men alt det andet er vi positive over for.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil blot spørge den konservative ordfører, hvad han helt præcis mener med, at tingene skal være forhandlet på plads med de berørte organisationer.

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Sagen er den, at i Danmark findes der mange hundrede foreninger, som har skydning og i det hele taget skytteforeningstraditioner som det væsentligste indhold. Der er sociale aspekter med inde, men det er selvfølgelig skydningen, som er det væsentligste, som er substansen i foreningsaktiviteten.

Selv om det måske ligger meget fjernt fra Enhedslistens ordfører på området at være medlem af en sådan forening, så er der et utal af danskere, der er medlemmer af en sådan forening, og som betragter det som en af deres vigtigste fritidsbeskæftigelser overhovedet, og fra konservativ side synes vi ikke, at man kan trampe på de mennesker. Vi synes, at man skal forhandle sig til rette med dem.

Selvfulgelig skal det være sådan, at de overholder enhver form for lovgivning, og at der ikke er nogen problemer. Vi har set, at der har været problemer. De har ikke låst våbnene godt nok inde og alle de her andre ting. Men det må være sådan, at man også på det her område forhandler tingene på plads med de foreninger, som sidder med problemerne i hænderne, og som selv bedst ved, hvordan man løser de problemer.

Det er det, jeg mener med det.

Anne Bastrup (SF):

Jeg vil starte med at sige, at SF støtter lovforslaget. SF og Enhedslisten rejste debatten om en central våbenregistrering for et par år siden, og det gav anledning til en voldsom debat, som lærte os, at det er meget stærke kræfter, vi er oppe imod, når vi ønsker kontrol med de mængder af våben, der er i Danmark.

Justitsministeriet har imødekommet nogle af vores ønsker om at skærpe våbenlovgivningen, men jeg har brug for at få afklaret, hvorfor den centrale registrering ikke bliver fastlagt i selve loven. Som nævnt har vi jo oplevet, hvilke kræfter vi er oppe imod på det her område, og hr. Brian Mikkelsen nævnte jo også en opposition på det her område, så når beslutningen om en central registrering skal træde i kraft, kunne jeg levende forestille mig den storm, der rejses.

Vi har lært af vores initiativ, at retten til at have våben uden regulering af betydning for mange er helt grundlæggende. SF støtter enhver skærpelse af våbenlovgivningen. Vi kan ikke have, at der cirkulerer våben rundt i det omfang, som tilfældet er i dag.

Men lovforslaget er som nævnt ikke vidtgående nok. Det er for let at få en våbentilladelse. Vi kan derfor bruge udvalgsarbejdet til at få undersøgt, om ikke der kan skabes et flertal for et forslag om en slags våbenkørekort. Det vil sige, at alle skal gennemgå en uddannelse for at få tilladelse til at bruge våben, en tilladelse, der skal kunne inddrages, hvis våbenet opbevares eller bruges forkert, og man skal starte forfra på en ny uddannelse.

I julen oplevede vi jo en trist sag, der heldigvis gik godt. En forvirret og fuld mand snuppede sin kærestes gevær og skød vildt omkring sig. Hun må have opbevaret gevær og ammunition i strid med reglerne, ellers kunne han jo ikke have fået fat i det.

Kravet om dobbeltlås og adskillelse af ammunition og våben overholdes ikke altid, og det er en uholdbar situation, og jeg lægger derfor megen vægt på, ud over at der i bemærkningerne står, at vi skal have et centralt våbenregister, at der også står, at man skal overveje at stramme reglerne om privates opbevaring af våben. Og vi vil også bruge udvalgsarbejdet til at finde ud af, hvad der ligger mere præcist i den forventning.

Peter Skaarup (DF):

Dansk Folkeparti har læst det her forslag med stor interesse, fordi det rammer ind i den debat, som bl.a. SF og Enhedslisten har ønsket omkring en strammere våbenlovgivning.

Det ligger klart for os, at der er behov for en strammere våbenlovgivning, men vi må også sige, at de intentioner, der var hos SF og Enhedslisten, var lige voldsomme nok efter vores opfattelse. Så derfor hilser vi det egentlig med tilfredshed, at justitsministeren nu er kom-

met frem med det her forslag, der strammer, skærper våben- og eksplosivstofloven på en række punkter.

Vi er også enige i, at det er vigtigt at have det her centrale våbenregister, så der kan komme mere styr over, hvor våbnene i Danmark egentlig befinder sig.

Hvad vi dog er noget betænkelige ved, og hvad vi dog også vil have undersøgt nærmere under udvalgsarbejdet, er det her forbud mod blyhagl. Vi har ikke kunnet se dokumenteret nogen steder, at blyhagl under jagt er voldsomt skadeligt i forhold til andre former for midler under jagt. Derfor er det altså, at vi under udvalgsbehandlingen vil have afklaret, om der findes dokumenterede undersøgelser, der viser, at blyhagl er et problem i forbindelse med jagt.

Er der det, findes de, er det klart, at vi vil være med til den skærpelse, der ligger her, men findes de ikke, er der ingen grund til at lægge jægerne for had via den her lovgivning, hvor det helt sikkert vil være sådan, at man så skal finde frem til andre former for hagl. Og de har efter fleres opfattelse ikke været bedre end blyhagl, snarere tværtimod. Derfor er der efter vores opfattelse af det her behov for en diskussion, inden vi kan foretage den endelige behandling og eventuelt vedtagelse af forslaget.

Men som sagt er vi positivt indstillede over for at stramme våbenlovgivningen på de her punkter, men der er altså nogle tidsler set med vores øjne, hvor der er behov for nærmere undersøgelser.

Sonja Albrink (CD):

For ikke så længe siden, som andre ordførere også har været inde på, behandlede vi Enhedslistens og SF's forslag til en central våbenregistrering og indførelse af et våbenkørekort som forudsætning for, at man kan få en våbentilladelse, alt i alt et forslag om en kraftig opstramning af reglerne for erhvervelse, besiddelse og kontrol af våben.

CD's udmelding til det forslag var, at vi bestemt ikke har noget imod opstramninger, men at vi stillede os lidt tvivlende over for den praktiske gennemførelse især med hensyn til den foreslåede registrering, der også indbefattede våben uden serienumre eller lignende.

Regeringens forslag indeholder også opstramninger, men slet ikke i samme grad, som der var lagt op til med beslutningsforslaget fra de to partier. I regeringens forslag gennemføres en skærpelse af loven, ved at man udvider om-

rådet for, hvilke våben og våbenudstyr der er omfattet af lovens kontrolordning. Dette skyldes vel blandt andet, at lovgivningen må tilpasses virkelighedens verden, hvor registrering og uddannelse formentlig ikke er det, der forhindrer kriminelle i at få fat i og anvende våben. I virkeligheden er det jo netop til dette formål, at man har våbenloven. Man må altså heller ikke glemme, at Danmark rent faktisk internationalt har forpligtet sig til at gennemføre nogle af disse regler.

I CD er vi godt tilfredse med, at signalvåben og kombinerede signal- og gasvåben foreslås inddraget under lovens almindelige kontrolordning, da disse våben jo i høj grad kan og sikkert også vil blive anvendt til at begå kriminalitet. Regeringen skal absolut heller ikke høre et ondt ord om, at man vil medtage magasiner, lyddæmpere og optisk elektroniske sigtemidler, selv om man jo selvfølgelig godt kan sætte spørgsmålstegn ved, hvilken reel gevinst der er ved at inddrage magasinerne. Det kan da sådan set også undre lidt, at en type sigtemiddel er omfattet, mens en anden falder uden for loven.

Vi er i øvrigt også tilfredse med, at reglerne for politiets og forsvarrets udførsel af våben i tjenstligt øjemed bliver lempet. Det forekommer noget bøvet, at statsinstitutioner formelt set skal spørge andre statsinstitutioner om lov, når man skal ud og udføre et stykke arbejde, man er sat til.

Alt i alt synes vi i CD, der er tale om et positivt skridt i den rigtige retning, selv om forslaget efter vores opfattelse er mere teknisk end af nyskabende karakter, og vi kan derfor støtte forslaget.

Søren Søndergaard (EL):

Vi kan støtte forslaget, ikke fordi vi synes, at det imødekommer vores og SF's beslutningsforslag, B 41, tilstrækkeligt, men fordi det på en række andre punkter skærper eller i det mindste lover at skærpe retningslinjerne.

Jeg vil imidlertid godt bruge tid på et enkelt spørgsmål, og det drejer sig om de løfter, som ministeren giver i de indledende bemærkninger. Der får vi at vide, at ministeren agter at revidere de administrative forskrifter og udsende både en ny bekendtgørelse og et nyt cirkulære, som skal følge op på de anbefalinger, som Rigspolitichefen tidligere er kommet med, og det synes vi lyder godt.

Men hvorfor er det, at så vigtige og helt centrale spørgsmål som fastsættelse af rammerne

for et centralt våbenregister, for opbevaring af våben i våben- og jagtforeninger og andre af anbefalingerne fra Rigspolitichefen skal henlægges til administrative tiltag og ikke formuleres i selve loven?

Spørgsmålet bliver ikke mindre forståeligt, når man læser resten af lovforslaget, for det er jo ikke reguleret helt ned til detaljen, der mangler. På en række områder er der netop lavet detaljeret lovgivning på områder, hvor det måske strengt taget kunne være fastlagt administrativt.

Når jeg tager fat på det her, er det selvfølgelig, fordi jeg er en lille smule bekymret for, at de her områder, som henlægges administrativt – det er ministeren selvfølgelig ikke ukendt med – lige præcis er de områder, hvor man fra skytteforeningerne har gjort de største oplysninger.

Vi mener ikke set ud fra noget synspunkt, at det er rimeligt at flytte de her diskussioner ud af Folketingssalen og over i ministerierne. Det bliver regelfastsættelser, som bliver mindre gennemskuelige, og det bliver efter vores synspunkt med fare for, at magtfulde og stærke og indflydelsesrige våbenorganisationer – det er de jo, det kan man jo konstatere på det antal breve, man får, når man rører ved det her emne – får en efter vores opfattelse urimelig stor indflydelse på de regler, der skal gælde. Det er jo ikke nogen hemmelighed heller ikke for ministeren, at der netop fra de her interesseorganisationers side generelt arbejdes for så lempelige regler som overhovedet muligt, i hvert fald i forhold til, hvad vi kunne ønske os.

Derfor vil jeg til afslutning godt spørge ministeren, hvorfor Rigspolitichefens anbefalinger skal gennemføres administrativt og uden om Folketinget og ikke gennemføres direkte som en del af lovgivningsprocessen.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet kan også støtte forslaget her. Forslaget bevirker jo, at der er flere våbentyper, der bliver omfattet af våbenloven, og det har vi bestemt ingen indvendinger imod i Fremskridtspartiet.

Ministeren lægger jo et forslag frem, hvor vi kan se, at disse laservåben, som har været benyttet, og som også har været benyttet til store gene og endda også til skade for nogle, nu bliver omfattet af våbenloven, og det er ganske fornuftigt, fordi de jo har nøjagtig lige så stor

skadelig effekt som visse andre våbentyper. Så naturligvis skal de også være omfattet af det.

Vi ser også med tilfredshed, at når man skal have udstedt en erstatningstilladelse, så kan man nøjes med at betale 200 kr.

Vi ser også med tilfredshed, at museer ikke længere behøver at søge tilladelse til at bære enkeltvåben, men er fritaget for våbenafgiften i hvert fald.

Vi ser også med tilfredshed, at skydebaners indretning bliver præciseret med lovforslaget her. Jeg vil gætte på, at det var den meget kedelige episode, der var for et par år siden med en vådeskudsulykke i Jylland, som jo også blev rejst her i Folketinget, og som blev debatteret en del i den forbindelse, der gjorde det nødvendigt at få præciseret, hvordan disse skydebaner skal være indrettet, men også at man helt præcis ved, hvilke personer der har ansvaret for, at banerne er indrettet korrekt. Det forventer jeg også at ministeren har med i sine overvejelser.

Jeg er også meget tilfreds med, at vi nu får enhver form for gasvåben omfattet af loven her, således at det ikke kun er de rene gaspistoler, der er omfattet, som det er i dag, men at også de kombinerede gas- og signalvåben bliver omfattet af loven, for de kan jo alt andet lige bruges præcis på samme måde som rene gaspistoler. Det er jo skørt, at den ene gaspistol må man gerne have, men den anden må man ikke. Så det er hensigtsmæssigt, at det bliver præciseret, at de alle er omfattet af loven, således at de, der eventuelt kunne finde på at køre rundt med sådan en på sig i nattetimerne eller lignende, kan få frataget det pågældende våben.

Så har jeg undret mig lidt over, men det kan selvfølgelig skyldes den sproglige formulering i forslaget, at der står, at bl.a. besiddelse og anvendelse af visse typer af optisk elektroniske sigtemidler, lyddæmpere, knive med tværstillet greb beregnet til stød samt visse typer af laser-våben under våben- og eksplosivstoffslovens kontrolordning bliver forbudt uden tilladelse. Det drejer sig lige præcis om den dér tilføjelse »uden tilladelse«. Jeg forventer ikke, at hverken ministeren eller politiet fremover vil være i stand til at udstede tilladelse til, at man f.eks. må bære, besidde og anvende knive med tværstillet greb beregnet til stød. Så jeg regner med, at det snarere er en sproglig blomst, der er kommet med ind dér, end at det er meningen, at man fremover skal kunne give tilladelse til den slags. Det håber vi i hvert fald ikke i Fremskridtspartiet, og det forventer vi heller ikke.

Men samlet set kan vi støtte forslaget.

Jann Sjursen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan fuldt ud støtte regeringens lovforslag, som skærper våbenlovgivningen og også inddrager flere våbentyper under lovgivningen som sådan. Vi ønsker, at vi får bedre styr på de våben, der er i omløb, og det mener vi at dette lovforslag kan bidrage til.

Jeg er ikke i stand til at gøre ophævelser mod nogen af punkterne i regeringens lovforslag, og derfor skal jeg kun hæfte mig ved det ene, som flere andre ordførere også har gjort, nemlig de bemyndigelser eller de administrative tiltag, som der er lagt op til fra regeringens side.

Det er et punkt, vi fra Kristeligt Folkepartis side også gerne vil være med til at se nærmere på under udvalgsbehandlingen, for umiddelbart synes jeg, at der synes at være et misforhold mellem den detaljeringsgrad, der er på visse områder i lovforslaget i forhold til det, som man så har ønsket at lægge uden for loven og altså til gennemførelse via administrative tiltag. Så det punkt vil vi gerne medvirke til at få belyst under udvalgsbehandlingen.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil gerne starte med at takke ordførerne for den meget positive modtagelse af lovforslaget.

Forslaget har jo, som flere ordførere har været inde på, som sit primære formål at skærpe den gældende lovgivning på våben- og eksplosivstofområdet, men som flere ordførere også har været inde på, er loven samtidig en lovgivning, der også åbner op for en række bemyndigelsesbestemmelser.

De foreslåede skærper i loven skal derfor ses i sammenhæng med en række skærper og præciseringer i våbenbekendtgørelsen, som vi i øjeblikket arbejder med i Justitsministeriet. Og jeg kan love de ordførere, der har været inde på det spørgsmål, at jeg selvfølgelig altid vil være til rådighed for Folketingets Retsudvalg og præcisere de forandringer, der sker også på administrativt niveau i forbindelse med våbenbekendtgørelsen. Og jeg kan også love hr. Brian Mikkelsen, at i forbindelse med vores arbejde i Justitsministeriet med våbenbekendtgørelsen og andre administrative bestemmelser på det område, vil der være tilknyttet en høring af de berørte organisationer.

Men da jeg nu har lejlighed til det, vil jeg gerne benytte mig af den og her give en kort

orientering om nogle af de væsentlige områder, som vil blive berørt af ændringer.

Det er tanken, at bekendtgørelserne skal træde i kraft samtidig med ændringer af våben- og eksplosivstofloven, som vi først behandler her i dag.

Helt centralt i disse overvejelser står reglerne om privates våbenopbevaring, som også fru Anne Baastrup var inde på. Efter de nugældende regler skal skydevåben og ammunition opbevares forsvarligt på et sted, der er utilgængeligt for uvedkommende. Opbevares skydevåben ikke i et sikkert aflåst gemme eller fastlåst til mur eller lignende, skal låsen, bundstykket eller forskæftet udtages eller anbringes under lås. Disse regler kan let give anledning til tvivl, og det har vi jo også set i debatten. Hvad forstår man f.eks. ved »forsvarligt«? Er en skrivebordskuffe et sikkert aflåst gemme?

Jeg mener, der er behov for regler, der er lette at forstå for borgerne. Samtidig skal der fastsættes et tilpas højt sikkerhedsniveau, så uvedkommende, f.eks. børn eller indbrudstyre, ikke uden videre kan få adgang til funktionsdygtige skydevåben. Reglerne om privates våbenopbevaring skal derfor være klare og utvetydige.

Justitsministeriet har bedt Rigspolitichefen om at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal overveje sikkerhedsniveauet for privates våbenopbevaring. Arbejdsgruppen skal i løbet af foråret komme med en indstilling. Jeg kan derfor ikke endnu sige noget endeligt om, hvad det fremtidige sikkerhedsniveau for privates opbevaring bliver. Imidlertid vil jeg godt slå fast, at de tider nok er forbi, hvor det vil være tilstrækkeligt blot at låse skydevåben ned i skrivebordskuffen eller ind i klædeskabet.

Et andet problem, som har været fremme i debatten, er spørgsmålet om skytteforeningers mulighed for at besidde og anskaffe skydevåben. Af idrætspolitiske årsager er det en udmærket regel, og den sikrer jo bl.a., at alle kan få mulighed for at deltage i skydeidræt uden nødvendigvis selv at skulle anskaffe et dyrt skydevåben. Det har imidlertid også været fremme i debatten, at der er mulighed for, at kriminelle kan misbruge den ordning. Ideen bag er, at de kriminelle kan etablere skytteforeninger inden for rammerne af de tre landsdækkende hovedforbund og ad den vej lovligt anskaffe sig skydevåben, som er omfattet af den pågældende organisations skytteprogram og skydeprogram.

At noget sådant faktisk skulle ske, hører af flere grunde nok til i teorien og ikke i praksis. Hovedforbundene har jo af naturlige årsager en betydelig interesse i at sikre sig mod kriminelle elementer i de tilsluttede skytteforeninger.

Endvidere har de kriminelle desværre også mulighed for på det illegale marked at anskaffe sig skydevåben, herunder fra udlandet, og det er jo måske i virkelighedens verden en mere latent mulighed end den førstnævnte.

Imidlertid har vi i Justitsministeriet tænkt os i den nye våbenbekendtgørelse at stille krav om, at politiet skal godkende bestyrelsesmedlemmer i skytteforeninger, som ønsker at anskaffe eller besidde skydevåben. Herved sikres det, at bestyrelsesmedlemmernesandel bliver undersøgt af politiet.

Tilsvarende vil der blive fastsat regler om politiets godkendelse af de særligt betroede medlemmer af skytteforeningerne, som har adgang til foreningernes skydevåben.

Et tredje væsentligt spørgsmål, som har været debatteret livligt både her i Folketinget og i medierne, er registreringen af glatløbede haglgeværer. Som jeg allerede tidligere har tilkendegivet over for Folketinget, vil vi i Justitsministeriet i forbindelse med udformningen af den nye våbenbekendtgørelse overveje at pålægge registreringspligt ved overdragelse af glatløbede haglgeværer. En sådan ordning vil betyde, at både nye og brugte glatløbede haglgeværer vil skulle registreres, når de skifter ejer, eller efter en nærmere fastsat dato.

Herudover vil reglerne om erhvervsmæssig handel med våben blive revideret. Bl.a. vil der blive fastsat nærmere regler om politiets godkendelse af sikringsniveauet hos våbengrossister og våbenhandlere.

Reglerne om skydevåben, der indleveres til reparation, skal også strammes op. Disse våben skal i fremtiden indføres i våbenbøger, som virksomheden med tilladelse til erhvervsmæssig handel med våben skal føre.

Ud over de nævnte tiltag i forhold til våbenbekendtgørelsen og det tilhørende cirkulære skal det også revideres på en række punkter som følge af de ændringer, der er indeholdt i lovforslaget.

Tilsvarende gør sig gældende for skydebanebekendtgørelsen, der skal moderniseres i lyset af den udvikling, der har fundet sted, siden regelsættet blev udformet tilbage i 1950.

Det er min opfattelse og regeringens opfattelse, at der dels med lovforslaget og revisionen af

det tilhørende administrative regelsæt, dels med etableringen af et centralt våbenregister er taget nogle meget vigtige og nødvendige initiativer til at sikre en fornuftig og afbalanceret opstramning på våbenlovgivningsområdet, som kan medvirke til at forebygge kriminalitet og ulykker.

Og jeg er som sagt glad for, jeg tror, det var et enigt Folketing, der var enigt i de initiativer, vi nu tager til opstramning, og jeg håber, at det også giver en mulighed for, at vi ser, at lovforslaget får en rimelig let gang i udvalgsforhandlingerne, og som sagt er jeg dér selvfølgelig indstillet på også yderligere og i skrift at præcisere nogle af de administrative opstramninger, som vil være en konsekvens også af lovbehandlingen her i dag.

(Kort bemærkning).

Anne Bastrup (SF):

Jeg vil godt spørge ministeren, om det som konsekvens af vedtagelsen af det her lovforslag vil betyde, at en anden justitsminister med en anden farve end ministeren alligevel kan gå hen og lave om på et centralt våbenregister og decentralisere det igen, uden at Folketinget er inde at kigge på sagen. Er det sådan, lovgivningen er skruet sammen, at bemyndigelsen er af en sådan karakter, at en ny minister kan lave det om? Eller hvordan hænger det sammen?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Oprettelse af registre følger jo også af anden lovgivning, nemlig registerlovens bestemmelser. Det er jo sådan, at en minister altid står til ansvar over for Folketinget efter ministeransvarlighedsbestemmelser, og i øvrigt vil det være meget uklogt af en minister at handle imod et flertal i Folketinget.

Sådan som vores parlamentariske praksis er her i landet, vil en minister jo altid være bundet, i hvert fald politisk, og løbe en risiko, hvis han ikke handler i overensstemmelse med, hvad der er flertal for her i Tinget. Så i teorien: Ja, en minister kan selvfølgelig forandre på de områder, hvor ministeren har bemyndigelse. Men som sagt er det uklogt af ministeren at forandre imod en praksis, hvor der er markeret et flertal i Folketinget. Vi kender det jo fra en række områder.

Jeg synes også, vi efterhånden har fået udviklet en praksis her i Tinget, der består i, at når vi giver ministre bemyndigelser, så kræver

Folketinget, at ministeren tilkendegiver over for udvalget, i hvilken retning man vil udnytte de bemyndigelser, og også orienterer Folketinget, når de udnyttes, sådan at Folketinget løbende kan følge med, også på de områder, hvor der er administrative bemyndigelser, der er tillagt ministeren. Det synes jeg er en god praksis. Det gør jo, at man fjerner det argument, som hr. Søndergaard var inde på, nemlig at det er uigennemskueligt.

Jeg synes, at det er rigtigt, at Folketinget skal følge med, men vi skal selvfølgelig også passe på, at lovgivningen ikke bliver alt for detaljeret. Og dér, hvor vi har givet bemyndigelser, skal man selvfølgelig ikke efterfølgende gå ind og lave detaljeret lovgivning. Det vil jeg advare imod.

(Kort bemærkning):

Søren Søndergaard (EL):

Nu synes jeg jo nok, at lovforslaget på nogle punkter er meget detaljeret, men o.k., det er måske en vurderingssag.

Men vi står jo i den lidt mærkelige situation, at på det her område ønsker de, der traditionelt ligger til venstre, og som bliver beskyldt for at være bløde over for kriminalitet og nærmest accepterer vold og mord og terror, en klar og tydelig stramning, hvorimod de, som i tide og utide snakker om lov og orden osv., er meget bekymret for, at der kommer en effektiv kontrol på det her område. Det er jo egentlig mærkeligt.

Derfor kan man jo sagtens forestille sig, at flertallet i Folketinget kan skifte, og at det egentlig vil være ganske tilfreds med, at en minister administrativt kan lave ændringerne frem for at skulle gå her ned i Folketingssalen og argumentere for dem, fordi man i den situation selvfølgelig i argumentationen kan opremse alle de utallige tragiske eksempler, vi har, også fra for nylig – også fra for nylig – på folk og børn og kvinder, der kommer fatalt af sted ved, at vores våbenlovgivning er alt, alt, alt for liberal. Det er selvfølgelig det, der lå, så vidt jeg kunne forstå, i fru Anne Baastrups spørgsmål: risikoen for, at man uden den debat, som man vil tabe i forhold til befolkningen, vil kunne ændre tingene administrativt.

Derfor kan jeg i hvert fald være enig med ministeren i, at vi i udvalget må kigge meget, meget grundigt på, om ikke det måske var hensigtsmæssigt alligevel at få lovfastsat nogle af de regler, vi omtaler her.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning om øget brug af samfundstjeneste for unge kriminelle og om nedsættelse af den kriminelle lavalder til 12 år.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsat 24/11 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Frank Jensen):

Efter beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti pålægges regeringen inden udgangen af dette folketingsår at fremsætte de nødvendige lovforslag og foretage de nødvendige ændringer og administrative forskrifter med det formål at øge brugen af samfundstjeneste for unge kriminelle samt at nedsætte den kriminelle lavalder til 12 år.

Forslaget må være ment som en politisk markering. Vi har jo drøftet disse spørgsmål flere gange i denne Folketingssamling. Den 19. november sidste år førstebehandlede vi Venstres og De Konservatives beslutningsforslag om forebyggelse og bekæmpelse af ungdomskriminalitet, B 25. I den forbindelse drøftede vi jo netop spørgsmålet om særlige initiativer over for unge kriminelle, herunder en særlig ungdomssamfundstjeneste. Og i december havde vi en længere forespørgselsdebat om voldskriminalitet, også ved den lejlighed var de unge kriminelle i fokus. Forslaget om at sænke den kriminelle lavalder til 12 år har også været fremme tidligere.

Samlet må jeg derfor konstatere, at beslutningsforslaget ikke indeholder noget nyt. Jeg vil derfor afstå fra en udførlig redegørelse for regeringens massive indsats mod ungdomskriminalitet, men i stedet benytte lejligheden til kort at opridse hovedpunkterne i regeringens holdning til beslutningsforslaget.

Med hensyn til samfundstjeneste er jeg meget positiv over for en udvidet anvendelse af samfundstjeneste som en generel sanktionsmulighed. Det er i den forbindelse meget glædeligt, at vi på det seneste har set en stigende anvendelse af samfundstjeneste ved de danske domstole.

Jeg mener endda, at der er god grund til at gå videre endnu, vel at mærke over for personer over den kriminelle lavalder. Derimod mener jeg ikke, at der bør gælde særlige regler om anvendelse af samfundstjeneste i forhold til unge kriminelle, dvs. unge mellem 15 og 17 år. Men dermed ikke være sagt, at vi ikke skal have mulighed for at anvende særlige foranstaltninger over for denne aldersgruppe.

Det illustrerer jo f.eks. den ordning, nemlig ungdomskontraktordningen, som blev gjort permanent her fra sidste sommer, der gør, at vi her har en god sanktion over for unge førstegangskriminelle, som forhåbentlig kan virke endnu mere præventivt og have endnu større indflydelse på at få unge væk fra en kriminel løbebane. Jeg og socialministeren har store forventninger til, at vi nu vil se at både politi, kommuner og også domstolene lægge større vægt på den nye sanktionsanvendelse over for unge førstegangskriminelle under 18 år.

Med hensyn til den kriminelle lavalder er det grundlæggende synspunkt bag de nuværende regler, at strafbare handlinger, der er begået af unge under 15 år, ikke er af samme strafværdighed som tilsvarende handlinger begået af personer over 15 år. Den kriminelle lavalder bør således være baseret på, hvornår børn i almindelighed kan antages at have en sådan modenhed, at man kan forsvare at anvende egentlige strafretlige sanktioner mod dem. Jeg vil i den forbindelse fremhæve, at den kriminelle lavalder også er 15 år i alle andre nordiske lande.

Den kriminelle lavalder indebærer ikke, at vi skal forholde os passive over for kriminalitet, der begås af børn under 15 år, tværtimod. Rigspolitichefens rapport om gadebander fra september 1998, som der henvises til i bemærkningerne til beslutningsforslaget, viser jo også, at der er et reelt problem her. Det er derfor efter regeringens opfattelse vigtigt, at også denne